

De Langerei: Gouden Toegang tot Brugge

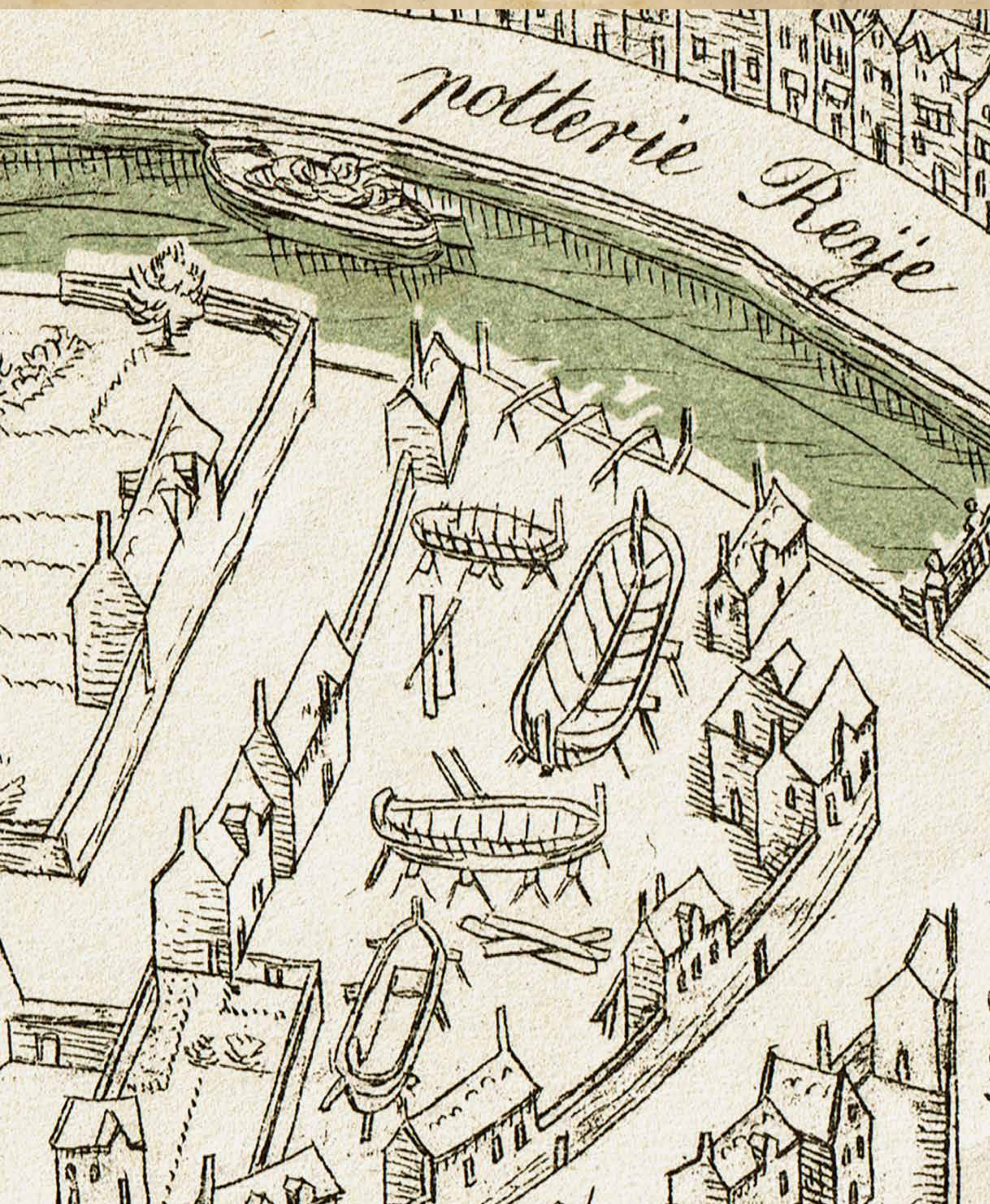
De naam Langerei verwijst vandaag zowel naar een straat als naar een waterloop. De waterloop is eeuwenlang een belangrijke vaarweg die zorgt voor bedrijvigheid en een maritieme sfeer. Evengoed is hier industriële activiteit en aandacht voor zorg. Meer recent vestigen zich in de buurt enkele belangrijke onderwijsinstellingen.

De Langerei is een deel van de vroegere Reie, het riviertje dat het stadsgebied van Brugge van zuid naar noord doorkruiste. In de brede bedding met zijn schilderachtige bochten, herken je nog goed de natuurlijke loop van voor de ontwikkeling van de stad.

Tot de 11de eeuw kunnen zeeschepen via een getijdegeul rechtstreeks tot hier varen. In de tweede helft van de 12de eeuw is er via het kanaal naar Damme rechtstreeks contact met de zee. Hier worden dan de koopwaren aan- en afgevoerd die in de late middeleeuwen garant staan voor de Brugse welvaart.

Pentekening van de Langerei in de 16de eeuw. De Snaggaardbrug is de tweede brug van rechts. De driemasters en andere zeeschepen zijn imaginair. In werkelijkheid konden zeeschepen toen niet meer tot binnen Brugge varen.

Vanop de plek waar we hier staan, zien we de Snaggaardbrug. Sinds de vroege 14de eeuw wordt het water op deze plek steeds overbrugd met houten, ijzeren of stenen constructies. De naam verwijst wellicht naar een bijzondere buurtbewoner.

In de middeleeuwen, en ook daarna, is hout als bouwmaterial cruciaal voor de stedelijke economie. Geen wonder dat veel timmer- en houtkoopmannen een zaak hebben langs de Langerei. Tijdens de middeleeuwen heet een groot deel van de straat zelfs 'Houtbrekersdam'.

Op het stadsplan van Marcus Gerards (1562) staat in het noorden van de stad een bescheiden scheepswerf afgebeeld.

Rangezichtskruik, 13de eeuw, product van de pottenbakkers aan de Potterierei

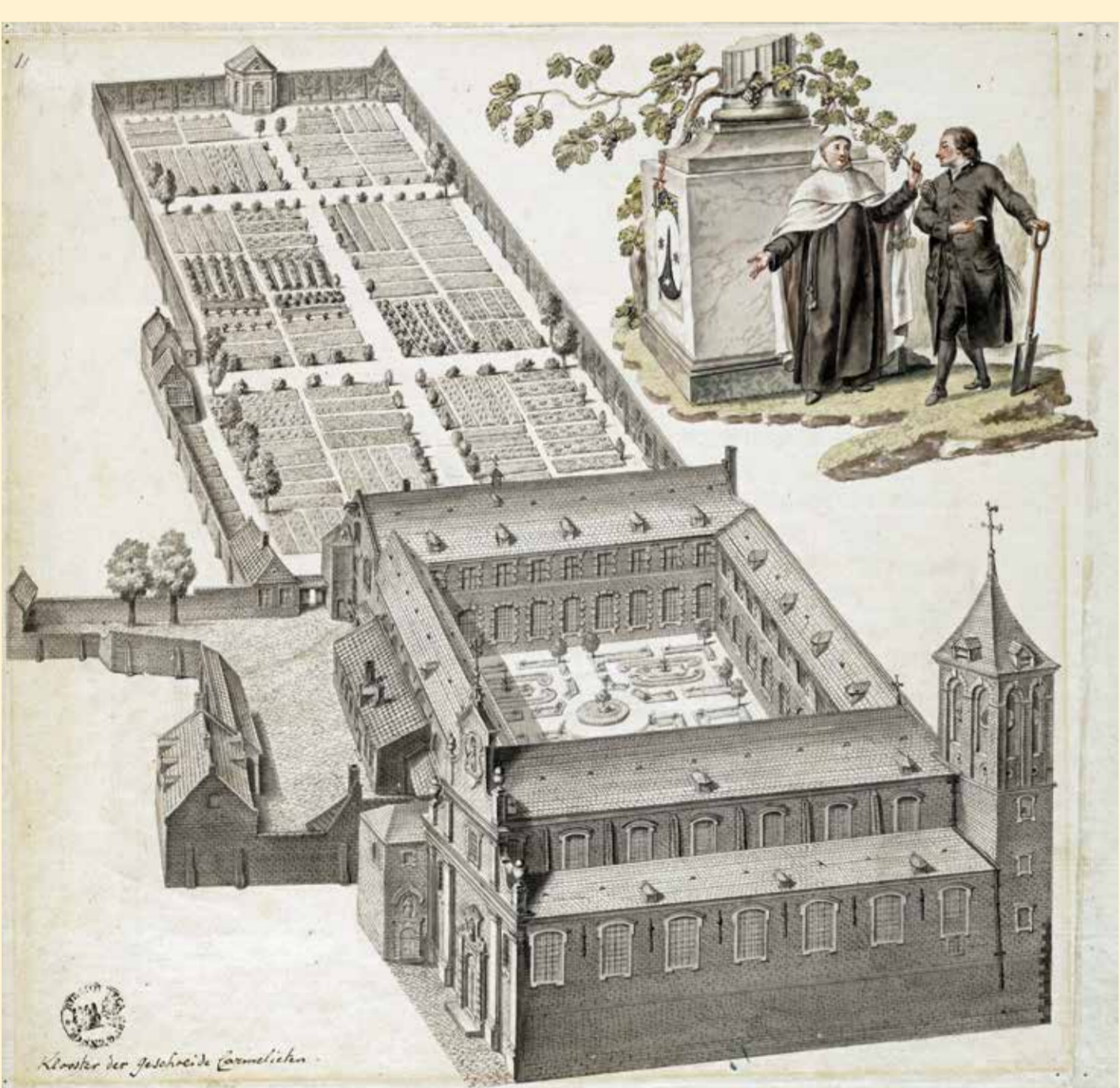
Maar ook in latere eeuwen, en tot in het midden van de 20ste eeuw, leggen hier binnenvaartschepen aan.

Het bakstenen hospitaalcomplex 'Onze-Lieve-Vrouw van de Potterie' dateert uit de 13de eeuw en is vandaag deels een museum. Het ensemble oogt aan de straatzijde homogeen gotisch maar zowel de architectuur als de functie evolueerden door de eeuwen heen. Oorspronkelijk is dit een passantenhuis voor wie Brugge binnen komt via het Dampoortcomplex. In de 15de eeuw komt er een instelling voor ouderen.

Ran de overkant ligt de Potterierei. Daar bloeit in de 13de eeuw een belangrijke pottenbakkers-industrie. De productie bestaat uit gewoon gebruiks aardewerk en opvallend hoogversierd aardewerk. Dit kent in die tijd zelfs een verspreiding in het volledige gebied waar de Duitse Hanze actief is. Wanneer de Potterierei binnen de tweede stadswalling (1297) komt te liggen, komt er een einde aan deze brandgevaarlijke industrie.

Tussen 1267 en 1797 staat in de Carmersstraat het klooster van de Carmers of geschoeide karmelieten. Na de afbraak vormen de terreinen een uitgestrekte tuin en boomgaard aansluitend bij een huis aan de Potterierei. In de 19de eeuw sticht baron John Sutton er het Engels Seminarie. Er worden jonge mannen opgeleid tot rooms-katholieke missionarissen voor Engeland. In 1890 wordt het 'Sint-Leogesticht' opgericht, een nieuwe school van het bisdom Brugge. Deze breidt steeds uit. De gebouwen van het huidige Sint-Leocollege dateren hoofdzakelijk uit de 20ste eeuw en benemen zowat de hele oppervlakte van het vroegere klooster.

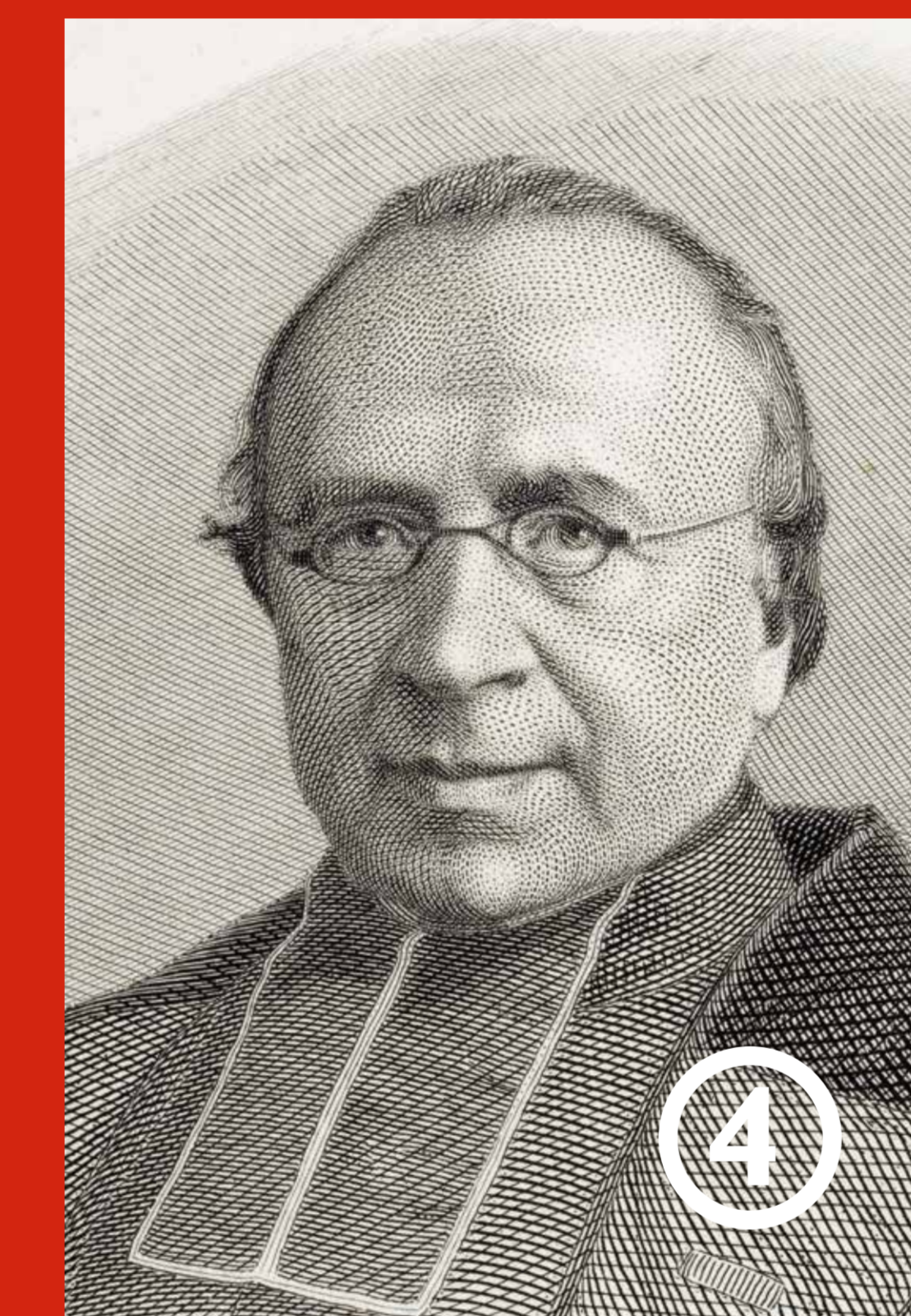

5

In 1128 wordt in Koksijde de cisterciënzerabdij van Ten Duinen gesticht. In 1627 verlaten de monniken deze om zich in Brugge te vestigen, in het refugehuis van de abdij van Ter Doest. Er ontstaat, onder leiding van abt Campmans, een indrukwekkend complex. De classicistische abdijkerk dateert uit het laatste kwart van de 18de eeuw. De Franse revolutie betekent het einde van de abdij, vanaf 1833 wordt ze door het bisdom Brugge gebruikt als priesterseminarie. Vandaag vinden er onder andere bijscholingen plaats.

3

In 1836 sticht kanunnik Charles-Louis Carton de Congregatie van de Zusters van de Kindheid van Maria. De zusters leggen zich toe op opvoeding en onderwijs voor dove en blinde kinderen. Carton heeft oog voor vernieuwing en geniet internationale faam. Hij is ook een bekend geschiedkundige. In 1840 koopt hij de oude cisterciënzerinnenabdij Spermalie, hier vlakbij in de Snaggaardstraat. Het instituut Spermalie groeit uit tot wat nu de vzw De Kade is. In 1952 richten de zusters, samen met kanunnik De Meester, de huidige Hotel- en Toerismeschool Spermalie op.

Het 17de eeuwse portret van mevrouw-overste Barbara Happaert staat symbool voor alle religieuzen die zich in het hospitaal van de Potterie ooit hebben ingezet.

De Langerei: la porte de la prospérité

Le nom Langerei fait référence aujourd'hui tant à une rue qu'à un cours d'eau. Ce canal a été pendant des siècles une importante voie de navigation qui a engendré activité et atmosphère maritime dans le quartier. Ces rives ont aussi accueilli des industries et des établissements de soins. Dans un passé plus récent sont venues s'installer quelques importantes institutions d'enseignement.

De l'autre côté s'étend le Potterierei, qui doit son nom à une industrie florissante de poterie au cours du 13ème siècle. La production concernait tant des objets en terre cuite à usage quotidien que de la céramique richement décorée.

Le complexe hospitalier en brique 'Notre-Dame de la Poterie', qui date également du 13ème siècle, a été partiellement transformé en musée. Cet ensemble présente côté rue un aspect gothique homogène, alors que son architecture et sa fonction ont fort évolué au fil des siècles.

En 1128 fut fondée à Koksijde l'abbaye cistercienne Ten Duinen. Les moines la quittèrent en 1627 pour venir s'installer à Bruges dans le refuge de l'abbaye de Ter Doest. Ceci donna lieu à la construction d'un complexe impressionnant. L'église abbatiale de style classique date du dernier quart du 18ème siècle. La révolution française sonna le glas de l'abbaye, qui fut utilisée à partir de 1833 par l'évêché comme séminaire de formation pour les prêtres. D'autres activités d'enseignement y ont lieu actuellement.

En 1836, le chanoine Charles-Louis Carton fonda la 'Congrégation des Sœurs de la sainte-enfance de Marie'. Ses religieuses s'y consacraient à l'éducation et à l'enseignement destinés aux enfants sourds et aveugles. Par la suite, Carton acquit l'ancienne abbaye des sœurs cisterciennes Spermalie, située à proximité dans la Snaggaardstraat. Le chanoine en fit un établissement innovateur et jouissant d'une réputation internationale. L'institut Spermalie est devenu l'association actuelle 'De Kade'. En 1952, les sœurs de l'institution ont créé, avec le chanoine De Meester, l'actuelle école d'hôtellerie et de tourisme.

De 1267 à 1797 se trouvait dans la Carmersstraat le couvent des Carmes chaussés. Après démolition, le site consistait en un jardin étendu et verges attenants à une maison du Potterierei. Au cours du 19ème siècle, le baron John Sutton y fonda le 'Séminaire anglais' pour y former de jeunes hommes à la fonction de missionnaires de l'église catholique romaine en Angleterre. En 1890 fut créé l' 'Institut Saint-Léon', un nouvel établissement scolaire du diocèse de Bruges, qui ne cessa de s'étendre au fil du temps. Les bâtiments de l'actuel collège Saint-Léon, qui datent principalement du 20ème siècle, couvrent presque entièrement la surface d'origine de l'ancien couvent.

Die Langerei: ein goldener Eingang nach Brügge

Heute bezieht sich der Name Langerei sowohl auf eine Straße als auch auf einen Wasserweg. Der Wasserweg war Jahrhunderte lang eine wichtige Verkehrsader, die Geschäftigkeit und eine maritime Atmosphäre in die Stadt brachte. Außerdem waren gewerbliche Betriebe und Pflegeeinrichtungen hier angesiedelt. In jüngerer Zeit haben sich eine Reihe wichtiger Bildungseinrichtungen in diesem Teil der Stadt niedergelassen.

Auf der anderen Seite verläuft die Potterierei. Dort blühte im 13. Jahrhundert eine wichtige Topferindustrie auf. Die Produktion bestand aus gewöhnlicher Gebrauchskeramik, aber auch aus auffällig reich verzierter Keramik.

Der Krankenhauskomplex aus Backstein 'Onze-Lieve-Vrouw ter Potterie' (heute Liebfrauenkirche und Museum) stammt aus dem 13. Jahrhundert. Das Ensemble sieht auf der Straßenseite zwar homogen gotisch aus, aber sowohl die Architektur als auch die Funktion des Gebäudes haben sich im Laufe der Jahrhunderte stark weiterentwickelt.

1128 wurde in Koksijde die Zisterzienserabtei Ten Duinen gegründet. 1627 verließen die Mönche die Abtei, um sich in Brügge im Schutzhause der Abtei von Ter Doest niederzulassen. Es entstand ein beeindruckender Gebäudekomplex. Die klassizistische Abteikirche stammt aus dem letzten Viertel des 18. Jahrhunderts. Die Französische Revolution bedeutete das Ende der Abtei, ab 1833 wurde sie von der Diözese Brügge als Priesterseminar genutzt. Heute finden hier unter anderem Fortbildungen statt.

1836 gründete der Kanoniker Charles-Louis Carton die Kongregation der Schwestern der Kindheit Mariens. Die Schwestern setzten sich für die Erziehung und Auszubildender gehörloser und blinder Kinder ein. Carton kaufte später die alte Zisterzienserabtei von Spermalie in der Nähe in der Snaggaardstraat. Er war Innovationen nicht abgeneigt und genoss internationalen Ruhm. Das Spermalie-Institut entwickelte sich zur heutigen gemeinnützigen Organisation De Kade. 1952 gründeten die Schwestern zusammen mit dem Kanoniker De Meester die heutige Hotel- und Tourismusschule.

Zwischen 1267 und 1797 befand sich in der Carmersstraat das Karmeliterkloster oder Kloster der Beschuhenen Karmeliten. Nach dem Abriss bildete das Gelände einen weitläufigen Garten und Obstgarten neben einem Haus auf der Potterierei. Im 19. Jahrhundert gründete Baron John Sutton dort das englische Seminar. Junge Männer wurden als römisch-katholische Missionare für die Arbeit in England ausgebildet. 1890 wurde das 'Sint-Leogesticht' gegründet, eine neue Schule der Diözese Brügge, die ständig erweitert wurde. Die Gebäude des heutigen Sint-Leocollege stammen hauptsächlich aus dem 20. Jahrhundert und nehmen fast die gesamte Fläche des ehemaligen Klosters ein.

The Langerei: a golden gateway to Bruges

Nowadays, the name Langerei refers to both a street and a waterway. For centuries, this waterway has been an important navigable route into the city, giving a pleasantly maritime feel to the district, which has always been full of hustle and bustle. In the past, there was industrial activity here, side by side with care institutions. More recently, a number of important educational facilities have been established.

On the other side is the Potterierei, where an important pottery industry flourished during the 13th century. The products ranged from everyday utilitarian earthenware to beautifully decorated ceramics.

The brick-built hospital complex of Our Lady of the Pottery dates from the 13th century and today part of it is a museum. Viewed from the street side, the buildings appear to be homogeneously Gothic, but both the architecture and the function of the complex have evolved considerably through the centuries.

In 1128, the Cistercian abbey of Ten Duinen was founded in Koksijde. In 1627, the monks left their abbey and moved to the refuge house of the abbey of Ter Doest in Bruges. Its time passed, an impressive complex grew up around this site. The classical-style abbey church dates from the last quarter of the 18th century. The French Revolution heralded the closure of the abbey and from 1833 onwards it has been used as a seminar for the training of priests. Nowadays, other educational courses also take place there.

In 1836, Canon Charles-Louis Carton founded the Congregation of the Sisters of the Holy Infancy of Mary. The sisters devoted themselves to the upbringing and education of deaf and blind children. Later, Carton bought the old Cistercian convent of Spermalie, close to here in the Snaggaardstraat. He was known as an innovator and achieved widespread international fame. Over time, the Spermalie institute developed into the present-day De Kade non-profit organisation. In 1952, the sisters, together with Canon De Meester, founded the current hotel and tourism school.

Between 1267 and 1797 the convent of the Carmers or Calced Carmelites stood in the Carmersstraat. After its demolition, the site was turned into an extensive garden and orchard, attached to one of the houses on the Potterierei. In the 19th century, Baron John Sutton founded the English Seminary, where young men were trained as Roman Catholic missionaries to England. In 1890, the St. Leo Institute was opened, a new school established by the bishopric of Bruges. Over the years, this school continued to expand. The buildings of the current St. Leo's College date mainly from the 20th century and now cover almost the entire area of the old convent.

El Langerei: la puerta de la prosperidad

El nombre Langerei hace referencia hoy día tanto a una calle como a un curso de agua. Este canal ha sido durante siglos una importante vía de navegación que ha generado actividad y ambiente marítimo. Además, a sus orillas se han asentado industrias y establecimientos de salud. En un pasado más reciente, también se han establecido algunas importantes instituciones educativas.

Del otro lado se extiende el Potterierei, que debe su nombre a una floreciente industria de la cerámica del siglo XIII. La producción concernía tanto objetos de terracota de uso cotidiano como cerámicas finamente decoradas.

El complejo hospitalario "Nuestra señora de la Potterie" -el cual luce una fachada de ladrillos-, que también data del siglo XIII, ha sido parcialmente transformado en museo. Este establecimiento presenta un aspecto gothic homogéneo del lado de la calle, mientras que su arquitectura y función han evolucionado considerablemente a lo largo de los siglos.

En 1128 fue fundada en Koksijde la abadía cisterciense de Ten Duinen. Los monjes la abandonaron en 1627 para instalarse en Brujas, en el refugio de la abadía de Ter Doest. Esto dio lugar a la construcción de un impresionante complejo. La iglesia abacial de estilo clásico data de los últimos años del siglo XVIII. La Revolución Francesa conllevó al fin de la abadía, que fue utilizada a partir de 1833 por el obispado como seminario de formación para sacerdotes. Actualmente se llevan a cabo allí otras actividades educativas.

En 1836, el canónigo Charles-Louis Carton fundó la "Congregación de las Hermanas de la Santa Infancia de María". Sus monjas se dedicaron a la educación y enseñanza de niños sordos y ciegos. Posteriormente, Carton adquirió la antigua abadía de las hermanas cistercienses Spermalie, ubicada cerca de allí en Snaggaardstraat. El canónigo convirtió en un establecimiento innovador que goza de una reputación internacional. El Instituto Spermalie se ha convertido en la actual asociación "De Kade". En 1952, las hermanas, junto con el canónigo De Meester, fundaron la actual escuela de turismo y hotelería.

De 1267 a 1797, se encontraba en Carmersstraat el convento de los Carmelitas Calzados. Tras su demolición, el sitio pasó a ser un extenso jardín y un huerto, contiguos a una casa de Potterierei. Durante el siglo XIX, el barón John Sutton fundó allí el "Seminario inglés" para formar a los jóvenes a los fines de que sirvieran como misioneros de la iglesia católica romana en Inglaterra. En 1890, se creó el "Instituto San León", una nueva escuela para la diócesis de Brujas, que continuó expandiéndose a lo largo del tiempo. Los edificios de lo que hoy día es el colegio San León, que datan principalmente del siglo XX, cubren el área original del antiguo convento casi en su totalidad.